

हिन्दी भाषा। तत्पर्यायः। हारदातुः २ वर-
दातुः ३ खरच्छदः ४। अस्त्र गुणाः। शिशिर-
त्वम्। रक्तपित्तप्रसादनत्वम्। इति भाव-
प्रकाशः ॥

भूम्यामलकी, स्त्री, (भूमिलया आमलकी प्राक
पार्थिवद्विलात् समासः) क्षुपविशेषः। भूँ इ
आमला इति भाषा। तत्पर्यायः। बहुपुष्पी २
जडा ३ अर्धशङ्का ४ तालिः ५ तामलकी ६
अजटा ७ स्रक्ष्मफला ८ चैत्रामलकी ९। इति
रत्नमाला ॥ वितुन्नकः १० भटा ११ अमला १२
अजुभटा १३ ताली १४ शिवा १५। इत्यमरः।
२। ४। २०॥ भटा १६ मला १७ भटा मला १८
अमलाजुभटा १९। इत्यमरटीकायां भरतः ॥
भूम्यामलकिका २० शिवामलकी २१ बहु-
पुष्पा २२ बहुफला २३ बहुवीर्या २४
भूषात्री २५। अस्या गुणाः। घातकारित्वम्।
तिक्तत्वम्। कषायत्वम्। मधुरत्वम्। हिमत्वम्।
पिपासाकाशपित्ताहककफपाण्डुचतनाशिलत्वम्।
इति भावप्रकाशः ॥

भूम्यामली, स्त्री, (भूम्या-आमलते आत्मानं धारय-
तीति। आ+मल+अच्।) भूम्यामलकी।
अरुनेली इति हिन्दी भाषा। भूँ इ आमला
इति बङ्गभाषा। तत्पर्यायः। तमाली २
ताली ३ तमालिका ४ उच्चटा ५ टट्टपादी ६
वितुन्ना ७ वितुन्निका ८ भूषात्री ९ चारटी
१० वृष्या ११ विषत्री १२ बहुपत्रिका १३
बहुवीर्या १४ अहिभयदा १५ विन्धपर्णी १६
हिमालया १७ अजुभटा १८ वीरा १९।
अस्या गुणाः। कषायत्वम्। अम्लत्वम्। पित्त-
मेहदाहनाशिलत्वम्। शिशिरत्वम्। सूत्र-
रोधार्निशमनत्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूम्याहुल्यं, स्त्री, (भूमिमाहोलति आच्छादय-
तीति। आ+हुल्+कः। ततः यत्।) क्षुप-
विशेषः। भूमितखड् इति हिन्दी भाषा।
तत्पर्यायः। कुष्ठकेतु २ मार्कण्डेयम् ३ मच्चौ-
घमम् ४। अस्त्र गुणाः। तिक्तत्वम्। कटुत्वम्।
ज्वरकुष्ठामविधनाशिलत्वम्। इति राज-
निर्घण्टः ॥

भूयः, [स] य, (भवे भावाय यत्यति यतते
इति। भू+यस्+क्लिप्।) पुनरर्थम्। इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, विष्णुपुराणे १। ४। २४।
“यद्योक्तं यच्च नैवोक्तं मयात्र परमेश्वर ।।
तत् सर्वं त्वं नमस्तुभ्यं भूयो भूयो नमो नमः ॥”
भूयान्, [स] चि, (अयमनयोरतिशयेन बहु-
रिति बहु+“द्विवचनविभक्त्योपपदे तरवीय-
सुनौ।” ५। ३। ५७। इति इयसुन्। “बहो-
लोपीभू च बहोः।” ६। ४। १५८। इतीयसुन ई
लोपः भूषादेशश्च।) बहुतरः। इति मेदिनी।
से, ३० ॥ (यथा, मनुर्विहितायाम् २। २। ३७।
“प्रधानां त्रिषु वर्गेषु भूयांसि गुणवन्ति च।”
भूयिष्ठं, चि, (अयमेवामतिशयेन बहुरिति। बहु
+इहन्। “इहल्य यिट् च।” ६। ४। १५८।

इति चिङ्गागमो बहोः स्थाने भूरादेशश्च।)।
प्रचुरः। इत्यमरः। ३। १। ६३ ॥ (यथा, ऋग्वेदे।
८। ८५। ३।

“इन्द्रस्य वच्च आयासो निमिञ्च इन्द्रस्य बाहो-
भूर्धुमोजः ॥”)

भूयुक्ता, स्त्री, (भूवा+युक्ता।) भूमिखर्जुरी।
इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरि, स्त्री, (भवति भूयते वेति। भू+“अदि-
ग्रदिभूशुभिभ्यः क्तिन्।” उणा० ॥ ४। ६५। इति
क्तिन्।) खर्यम्। इत्यमरः। ३। १। ६३ ॥

भूरिः, पुं, (भवतीति। भू+“अदिग्रदिभूशुभिभ्यः।”
उणा० ॥ ४। ६५। इति क्तिन्।) विष्णुः। ब्रह्मा।
शिवः। इति मेदिनी। रे, ७३ ॥ वासवः। इति
शब्दरत्नावली ॥ (सोमदत्तस्य पुत्रभेदः। यथा,
महाभारते १। १८७। १४।

“कौरव्यः सोमदत्तस्य पुत्राश्चास्य महारथाः।
समवेतास्त्रयः शूरा भूरिर्भूरिश्रवाः प्रलः ॥”
प्रचुरे, चि। इत्यमरः। ३। १। ६३ ॥ (यथा,
ऋग्वेदे। ७। ४। २।

“संयौवनानुवते शुचिदन्भूरि
चिदन्नासमिदति सदाः ॥”)

भूरिक, [ज] स्त्री, (भरति सर्वं धरतीति भृञ्।
भृञ् उच्चं।” उणा० २। ७२। इति इजिः।
स च कित् घातोःकान्तादेशश्च। एघोदरादि-
लात् साधुः।) पृथिवी। इति चिङ्गान्त-
कौसुदासुणादित्तः ॥

भूरिगन्धा, स्त्री, (भूरिः प्रचुरो गन्धोऽस्याः। तत-
टाप्।) पुरानामगन्धद्रवम्। इति राज-
निर्घण्टः ॥ (गन्धाट्टायाश्च, चि ॥)

भूरिगमः, पुं, (भूरिभिर्भारैर्गच्छतीति। भूरि+
गम+“अहृष्टडनिच्चिगमश्च।” ३। ३। ५८।
इति अप्।) गर्हभः। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिदावा, [व] पुं, भूरि ददाति यः। (भूरि+
दा+वनिप्। प्रचुरदाता। इति सुगन्धो-
द्याकरणम् ॥ (यथा, ऋग्वेदे। २। २७। १७।

“माहं मघोनो वरुणप्रियस्य भूरिदाव्य
आविदं मूनमापेः ॥”)

भूरिदुग्धा, स्त्री, (भूरौणि दुग्धानि निर्यासा
यस्याः।) दृष्टिकाजी। इति राजनिर्घण्टः ॥
(गुणादयोऽस्या दृष्टिकाजीशब्दे ज्ञातयाः ॥)

भूरिपत्रः, पुं, (भूरौणि पत्रास्यस्य।) उखल्व-
ह्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिपणितदा, स्त्री, (भूरि पणितं केशपाकं
दायति शोधयति इति दैप्+कः। टाप्।)
पाण्डुरफली। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिपुष्या, स्त्री, (भूरौणि पुष्याश्रयस्याः।) शत-
पुष्या। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिप्रैमा, [न] पुं, (भूरिः प्रैमा प्रैयस्वं यस्य।)
चक्रवाकः। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिपेना, स्त्री, (भूरयः पेना यस्याः।) सप्तला-
दृचः। इत्यमरः। २। ४। १४३ ॥ चामार-
कसा इति भाषा ॥

भूरिवला, स्त्री, (भूरि वलं यस्याः।) अतिवला।
इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिमल्ली, स्त्री, (भूरि मल्लते इति। मल्ल+अच्
डोष्।) अम्लता। इति राजनिर्घण्टः ॥

भूरिमायः, पुं, स्त्री, (भूरौ माया यस्य।)
शृगालः। इत्यमरः। २। ५। ५ ॥

भूरिशः, [स] य, बहुशः। बहुल्यायात् काच-
ग्रसु वेति कारकभूरिशब्दात् चशसुप्रत्ययनिव्य-
न्नोऽयं शब्दः। इति सुगन्धोद्याकरणम् ॥
(भूरौणि भूरौणि इति वीष्वायां शस्। (यथा,
महानिर्व्याणतन्त्रे १। ५२।

“बहुपद्मासनादीनि गदितान्यपि भूरिशः ॥”)

भूरिश्रवाः, [स] पुं, (भूरि श्रवो यज्ञादिजनितं
यशो यस्य सः। चन्द्रवंशीयसोमदत्तराजपुत्रः।
यथा, महाभारते १। १८७। १४।

“समवेतास्त्रयः शूराः भूरिर्भूरिश्रवाः प्रलः ॥”
स तु अर्जुनवाल्किभ्यां हतः। इति महा-
भारतम् ॥ (बहुयशोविशिष्टे, चि ॥)

भूरुखी, स्त्री, (सुवं पृथिवीं रुणद्धि सुवि रोहतीति
वा। भू+“रुध+वा रुध+कः एघोदरा-
दिलात् नकार ङकारौ गौरादिलात् डोष्।)
श्रीहस्तिनी दृचः। इत्यमरः। २। ४। ५६ ॥
(भूरुखीति च सर्वानन्दः।) हातियुंङा
इति भाषा ॥

भूरुहः, पुं, (सुवि रोहति प्रादुर्भवतीति भू+
रुध+कः।) दृचः। इति शब्दमाला ॥
(यथा, माघे। ७। ५०।

“इदमिदमिति भूरुहान्यसूनैः ॥”)

भूर्जः, पुं, (जर्ज+घञ्। भूः जर्जो वलं यस्य।
सुवि जर्जयते इति भू+जर्ज+अच् ॥।)
खनामखातदृचविशेषः। भोजपत्र इति हिन्दी-
भाषा। (यथा, रघौ। ४। ७३।

“भूर्जेष्ठ मर्मरोभूताः कौचकध्वनिहेतवः ॥”)

तत्पर्यायः। वल्कदमः २ भूर्जः ३ सुचर्मा ४
भूर्जपत्रकः ५ चिचलक ६ विन्दुपत्रः ७ रत्ना-
पत्रः ८ विचित्रकः ९ भूतपत्रः १० ऋदुमत्रः ११
शैलेन्द्रस्यः १२। इति राजनिर्घण्टः ॥ भूर्ज-
पत्रः १३ चर्मा १४ बहुलवल्कलः १५। इति
भावप्रकाशः ॥ कृचपत्रः १६ शिवः १७ स्थिर-
च्छदः १८। इति रत्नमाला ॥ ऋदुलक् १९

इत्यमरः। २। ४। ४६। पत्रपुष्पकः २०। इति
भरतदृष्टमधुः ॥ भुजः २१ बहुपटः २२ बहु-
लकः २३ ऋदुलचः २४। इति भरतदृष्ट-
स्वामी ॥ अस्त्र गुणाः। बलकारित्वम्। कफ-
रक्तनाशिलत्वम्। इति राजवल्लभः ॥ कटुत्वम्।
कषायत्वम्। उष्णत्वम्। भूतरक्षाकरत्वम्।
निदोषप्रमनत्वम्। पथ्यत्वम्। दुहकौटिल्य-
नाशिलत्वम्। इति राजनिर्घण्टः ॥ कर्गरोग-
पित्तराचसमेदविषहरत्वम्। इति भावप्रकाशः ॥

(यथा, वाभटे शरीरस्थाने प्रथमेऽध्याये ॥
“भूर्जवाङ्गलिकीतुम्बीसर्पलक्कुष्ठसर्षपैः।
एषक् द्वार्या समसौवां योनिलेपनधूपनम् ॥”)